

Vesa Sorola

VIILTÄVÄN KIRKAS
HARMAA

Viiltävän kirkas

harmaa

2023

Vesa Sorola

Viiltävän kirkas harmaa

Runoja

© 2023 Vesa-Pekka Sorola

Kannen suunnittelu ja kuvitus: Soroversum

Sisuksen taitto: Soroversum

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-9676-0

O V E T O N

Sieluni kammio
paperiseinäinen
pidättelee pimeää

Niin etten liikaa pelkäisi

Harmaan sateen
pystyyn lakaisema
kaiken äänelle värisevä

Raskainta ei ollut rakentaa
raskainta oli unohtaa ovi
voimakkaasti, väsymättä

Paperiseinille
piirrän kaikki sydämeni kuvat
ja jos minusta valoa kajastaa
ne voi pimeässä vaeltava lukea
avaamatta

Sellainen minä olen
oveton
jonka hienokin tuuli rikkoo

VIILTÄVÄN KIRKAS HARMAA

Muistan
kuinka elämä räjähti silmille
tuhansina punaisen sävyinä
kuinka haaveet kirkuivat
tulenkaltaisina
Keltaista
Salaisuudet elivät
ja ne kimmelsivät pimeään läpi
Jokainen kevät toi uuden vihreän
repi taivaalta valuvan sinen
ja auringon keihäät
Huokailevaan nääntymykseen

Joskus oli suljettava kaikki silmät
ettei täyttyisi liikaa

Pimeässä vaanivaa mustaa
pelkäsin oikeasti
kaikin voimin

Sitten tuli elämä
raahasi taivaalleni
harmaan pilvimaton

Kaiken peittävän
tukahduttavan
haalistavan
lopullisen värin

Joskus
haaleuden läpi saattaa erottaa värjeä
muiston elämästä
Odottaa että pilvi repeäisi

Harmaa ja harmaampi
kietoutuvat toisiinsa
kumpuilevat
Toisinaan melkein viehättävällä tavalla
Ne hivelevät silmien väsymystä
kunnes katsoo luomet suljettuina
viipyvää viimeistä valoa

Yllätykset ovat lyhyempiä
mutta joskus armollisen harmauden helma
ohenee
Ja hetkeksi elämä tunkeutuu läpi
polttaa sielun verkkokalvolla
kuin etäinen aurinko

Viiltävän kirkas harmaa

A I K U I S E N N A H K A

En ole yötyöläinen

Öisin

lapsi pakenee paljasjalkaisille laitumille
unohtaa ja ihmettelee
tuntee maailman pehmeiden
loivat tuulet, lämpimän valon

Lapsi nauraa ääneen
ja elämä solisee kuin puro
merta muistamatta

Aamuisin pukeudun aikuisen nahkaan
se pitää sateen ja tuulen, kestää pakkasta
jonkin verran todellisuutta

Aikuisen nahkassa lapsi nukkuu ja kehto
tuo maailmaa raatava kehto, se keinuu
keveästi
Yötä odotellen

En ole yötyöläinen
Laita lapsi aikuisen nahkaan yöksi
eikä se lakkaa parkumasta

A R K A

Sanotaan
ihmisellä voi olla arka paikka
Tarkoitetaan jotain yhdentekevää
epämieluisaa
väärinymmärrystä
epäoikeudenmukaisuutta
jotain minkä on kokenut
tai kokee
tai pelkää kokevansa

Arka paikka
täplä pakaranahassa

Tai arka paikka voi olla
ihminen
Kokonaan
Niin että koko ihminen aristaa
heti siinä missä kuollut iho loppuu ja veri kiertää
orvaskeden alla

Katsetta
kosketusta
puolikasta sanaa

Kuolleen ihon pinnan alla
äänetön huuto värisee

Arka paikka

Sieluni kammio
paperiseinäinen
pidättelee pimeää

Paperiseinille
piirrän kaikki sydämeni kuvat
ja jos minusta valoa kajastaa
ne voi pimeässä vaeltava lukea
avaamatta

Sellainen minä olen
oveton
jonka hienokin tuuli rikkoo

9 789523 396760